

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 67.

Tiende Session.

22de Møde.

Tirsdagen den 3die November.

(Fortsat.)

S. Sage (fortsat): Naar Staten troer, at et nyt Fængselsystem i alle Henseender er bedre baade for Staten og Forbryderne, og at det er lettere ad denne Vej at naae til det, der ved Siden af Afstraffelsen dog maa være Maalet for enhver Straf, nemlig Forbedringen, da troer jeg, at den lovgivende Magt vel maa betænke sig paa at lægge Hindringer i Veien for Gjennemførelsen af dette System ved at fordrø, at de ældre Fængsler skulle blive staaende i de mange Aar, der ville hengaae, inden de enkelte inddømte Forbrydere, der ikke ville samtykke i at overslyttes til Enkeltceller, maatte have udfonet deres Straf. Det vil jo ogsaa, t. Ex. i Tilfælde af Ildbrand, hvor Fængslerne forsvinde, kunne være nødvendigt at tyø til de Fængsler, man har opbygget efter det System, som Regjeringen og den lovgivende Magt til enhver Tid maatte ansee for passende.

Tiemroth: Jeg kan ikke see, at denne Tale om de mange Aar er correct. Jeg kan ikke see rettere, end at efter 5 Aars Forløb vil der ikke længere være Spørgsmaal om Anvendelsen af § 3, thi der er ingen Dom, der fastsætter Forbedringshuusarbejde for længere Tid end 5 Aar, der kommer ind under denne Lov, og for alle de Domme, der falde efter, at denne Lov er udfommen, kan Paragraphen naturligtviis ikke gjælde, det er kun, hvor der er Spørgsmaal om at give Loven tilbagevirkende

Kraft, men med hver Dag og med hvert Aar vil jo Antallet af de Arbejdere, paa hvilke denne § kan komme til Anvendelse, forsvinde, og om 5 Aar kan der ikke være flere. Jeg troer saaledes ikke, at der er nogen Banfselighed ved at lade Paragraphen gaae ud og endnu mindre ved at gjøre den Ændring, som her er forslaaet, men i alle Tilfælde, om der ogsaa skulde være en lille Beføstning for en kort Tid, saa troer jeg ikke, at det kan komme til at staa i Veien for Retfærdigheden. Jeg troer som sagt ikke, at der ligger nogen praktisk Banfselighed i Veien for Forslaget, og det Modsatte forekommer mig at være uretfærdigt. Desuden er det dog givet, at fordi der bliver bygget et enkelt Fængsel efter det nyere System, er dette dog ikke tilstrækkeligt til at optage alle Forbrydere, som kunne være idømte Forbedringshuusarbejde, og der maatte derfor vistnok blive Fængsler tilbage, hvori man kunde anbringe de Enkelte, hvorom der kunde blive Spørgsmaal.

Møllen: Det forekom mig under denne Sags første Behandling, som om den blev modtaget med en vis Kulde fra det ærede Thing, idet Ingen foruden mig yttrede sig derom. Imidlertid er jeg idag kommen til den Overbeviisning, at det var en Feiltagelse, og at denne Sag ikke har savnet den Interesse, som det forekommer mig, at den fortjener. Vel er den ikke en Samsundsreform i den Betydning, hvori Ordet ellers tages, men jeg troer dog, at den er af en saadan Bigtighed, at den tilviisø fortjener fuld saamegen Interesse som mange andre Lovforslag, der her fremkomme og blive behandlede. Den Mening, jeg saaledes havde fattet under Sagens første Behandling, indeholdt ogsaa Grunden til, at